

løbende tilpasninger, gik det galt, først den dag kunne valutaspekulanterne få fat, for da brød det hele sammen.

Jeg må sige til statsministeren, at det er da ganske interessant, og jeg siger sådan set tak for at have fået emnet på banen i aftenens diskussion. Da EMS'en blev til en ØMU, brød den sammen. Det viser også lidt om, hvor farligt et projekt det er, vi er i gang med nu, hvor nogle vil have os ind i euroen.

Formanden:

Vi går nu til anden omgang. Vi har noteret 4 ordførere først: Ulla Tørnæs, Bendt Bendtsen, Holger K. Nielsen og Pia Kjærsgaard.

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil gerne takke statsministeren for besvarelsen. Så vil jeg også gerne takke statsministeren for tilbudet om at krydse klinger på politik og politiske holdninger, og jeg må jo nok sige, at statsministerens talelyst vidnede om, at statsministeren har meget på hjerte.

Jeg vil holde fast i, at smertegrænsen for det danske skattetryk er nået, og så må jeg jo konstatere, at jeg fik ret, da jeg tidligere på dagen nævnte, at hver gang regeringen kritiseres for at have strammet skatteskruen, henviser den til, at skattetrykket ikke er steget, siden regeringen trådte til. Jeg vil fastholde, at det i høj grad er en sandhed med modifikationer.

Jeg har henvist til, at regeringen fifler med skattetrykket og dermed når op på en større samlet skattebyrde end det, skattetrykket egentlig er udtryk for. Det sker ved, at regeringen skifter indkomstskatter ud med røde skatter, de såkaldte grønne afgifter.

Men jeg kan sige til statsministeren, at jeg såmænd trygt overlader til den enkelte skatteyder at afgøre, om skattetrykket er steget eller ej. Når elregningen skal betales, når lønsedlen modtages og bruttoskatten er trukket fra, når bilen skal tankes op, og sådan kunne jeg såmænd blive ved, overlader jeg det såmænd trygt til den enkelte skatteyder at afgøre, hvorvidt skattebyrden er steget eller ej under den nuværende regering.

Så var statsministeren imponeret over sin egen indsats. Jeg synes faktisk ikke, det er særlig imponerende at tænke på, at den nuværende regering har fået mere end 300 mia. kr. i kassen, samtidig med at skatterne altså er steget og vi alligevel har oplevet, at vi har et velfærdssamfund, som er under pres. Vi har fortsat folk på

ventelister, vi har en dårlig ældrepleje, og sådan kunne jeg blive ved; rensen er såmænd nærmest uendelig. Så jeg er ikke spor imponeret over det, som den nuværende regering har fået ud af et historisk økonomisk opsving. Jeg synes ganske enkelt, den har forvaltet det økonomiske opsving alt for ringe.

Det får mig til at konstatere, at vi nu er tilbage i den sædvanlige skure, hvor vi oplever et Socialdemokrati, som er ekspert i at øge de offentlige udgifter, men det værste er sådan set, at i denne her situation synes jeg ikke engang, Socialdemokratiet har fået noget ud af at øge de offentlige udgifter, for vi har ikke fået øget velfærd for de øgede offentlige udgifter, som den nuværende regering har præsteret.

Så blev vi igen præsenteret for Finansministeriets gennemgang af Venstres forslag, og lad mig bare tage de forslag, som statsministeren nævnte i sin besvarelse, et for et. Der var Venstres forslag om at øge forskningsindsatsen. Jeg forstod, at det var statsministeren sådan set enig i, og så kan jeg blot henvise til, at i Venstres finanslovpålæg har vi krone for krone finansieret den øgede forskningsindsats, som vi mener der er behov for i et moderne videnssamfund. Det er der ganske enkelt behov for, hvis det danske erhvervsliv skal klare sig i en stadig stigende konkurrence, hvor det netop er viden, der er et vigtigt parameter.

Statsministeren nævnte, at Venstre har foreslået en genindførelse af filosofikum på universitetsuddannelserne. Også dér kan jeg berolige statsministeren med, at Venstres forslag rent faktisk kan finansieres inden for de eksisterende rammer. Så også her må jeg melde hus forbi.

Statsministeren nævnte også Venstres forslag om styrkelse af naturfag i gymnasiet. Det er selvfølgelig en prioritering, men vi har blot konstateret, at der er et stigende behov for, at kvalifikationerne i matematik og naturfag øges, og derfor er vi altså parat til at bruge de 12-13 mio. kr., som det altså koster at styrke lige præcis den undervisning i gymnasiet. Det er selvfølgelig udtryk for en prioritering, og jeg må så bare konstatere, at det er en prioritering, som vi er uenige om.

Statsministeren vil altså ikke have, at unge mennesker skal få den viden, der er nødvendig for også at kunne komme videre på de videregående uddannelser. Vi er meget optaget af netop at styrke de faglige færdigheder i hele uddannelsessystemet generelt, og det er som